

for Bonusudbetaling, som den indeholder. Det ærede Medlem vilde ønske, at hele det Overskud, der overhovedet fremkommer og henlægges til Bonusfonden, ogsaa skal komme de til enhver Tid værende Interessenter til gode. Men Grundtanken med Bonusuddelingen er den, at der derved skal ydes saa stor en Tilbagebetaling af erlagte Præmier, at Interessenterne faktisk ikke komme til at betale mere, end hvad Forsikringerne koste Anstalten. Derimod er det ikke Hensigten, at de skulle have et Tillæg ud over dette. Statsanstalten for Livsforsikring bør efter min Opfattelse ikke betragtes som en velgørende Anstalt. Den skal ikke paatage sig Forsikringer paa saadanne Vilkaar, at den foruden at tilbyde de interesserede de gunstigst mulige Vilkaar, som der efter nøjagtig Beregning kan tilbydes dem, skal gives dem en yderligere Fordel her ud over. Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget er der, idet Opgørelsen er foretaget ud fra denne Betragtning, ved de foregaaende Bonusudbetalinger blevet udbetalt omtrent 8 pCt. af de samlede Bonustal, i det sidste Femaar noget mindre end 8 pCt. Disse 8 pCt. kunne altsaa antages, hvis man forudsætter, at Forholdene blive omtrent de samme i Fremtiden, at være Udtryk for den Tilbagebetaling, som gennemsnitlig vil finde Sted, naar Anstalten renoncerer paa al den Fordel, den har haft af for højt ansatte Præmier. Naar saa Interessenterne have Udsigt til yderligere at kunne faa $\frac{1}{4}$ af det Beløb, som Bonusfonden til enhver Tid indeholder ud over de 8 pCt., vil det ses, at der herved er aabnet de interesserede Adgang til at faa endog mere, end der strengt kan siges tilkom dem. Men at udbetale dem det hele, er der ganske sikkert ingen Anledning til. Det vil erindres, hvad ogsaa den ærede sidste Taler (Hey) fremhævede, at private Livsforsikringselskaber have betydelige Udgifter at bære i Form enten af Betaling for Garanti eller af Udbytte til Selskabets Ejere. Alt sligt er Statsanstalten fri for. Den sidder, selv efter at de 11 Mill. blive udbetalte, inde med en Reservefond og Driftsfond paa tilsammen ca. 12 Mill. Kr. Efterhaanden vil denne Reservefond stige, og naar den er stegen til 15 pCt. af Aktiver og Passiver tilsammen, er det foreslaaet, at den ikke skal forøges yderligere, og saa vil Renten af Reservefonden altsaa gaa ind i Bonusfonden. Hvis da hele Bonusfonden, hvor stor den end bliver, skulde uddeles til Interessenterne, vilde der tilflyde dem en Andel af Indtægten, som de ikke kunne have

Krav paa ud fra det Synspunkt, at der skal ydes dem fuld Tilbagebetaling af for meget erlagte Præmier, men heller ikke mere. Jeg tror derfor, at de Regler, som indeholdes i Lovforslaget, ikke blot ere fuldt ud retfærdige og fyldestgørende for Interessenterne, men at de snarere give noget mere, end hvad der med Rette egentlig kan siges at tilkomme dem.

Det samme ærede Medlem har benyttet Løjligheden til at udtale, at de Regler, som følges med Hensyn til Opgørelsen af det Beløb, der udbetales ved Ophævelsen af Forsikringer, ere for ugunstige for de paagældende Interessenter. Dette Spørgsmaal har været Genstand for nogen Forhandling ogsaa i Folketinget, og jeg udtalte der, at de Regler, som nu følges, maa, efter Statsanstaltens Formening, i Hovedsagen anses for at være de rigtige, dog at der i visse Tilfælde maaske kunde være Grund til at tage under Overvejelse, om ikke en lempeligere Beregningsmaade kunde følges. Som det ærede Medlem selv fremhævede, er det jo saa, at der i Begyndelsen ved en Forsikringstegning paaløber forholdsvis større Udgifter end senere, og disse Udgifter maa derfor naturligvis forlanges dækkede, naar man vil opføre, hvad Interessenten skal have udbetalt. Heller ikke maa det forglemmes, at det i og for sig er en væsentlig Fordel for Interessenterne, at de have Ret til ensidigt at kunne ophæve den indgaaede Kontrakt. At det, at en saadan Ret benyttes i større Omfang, vil kunne forrykke de Beregninger, som ligge til Grund for Anstaltens Virksomhed, og under visse Forhold vil kunne tænkes at berede Statsanstalten Tab, kan ikke bestrides. Der er derfor god Grund for, at der maa være nogen Varsomhed med Hensyn til Opgørelsen af, hvad der tilfalder de interesserede, naar Kontrakten ophæves i Stedet for at løbe sin normale Tid. Men jeg skal ikke være uvillig til at lade hele dette Spørgsmaal gøre til Genstand for Undersøgelse i Statsanstalten, og hvis det derefter maatte skønnes, at der er Anledning til paa dette Punkt at foretage nogen Modifikation af de bestaaende Regler, skal jeg ingenlunde være utilbøjelig til at medvirke til, at det kan ske.

P. G. C. Jensen: Jeg takker den højtærede Minister for den sidste Bemærkning, han gjorde; der maa nu være nogen Udsigt til, at vi paa dette Punkt kunne blive enige. Hvad derimod Spørgsmaalet om Bonusudbetalingen angaar, vil jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger. Den